

โคลงยอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรี

นายสวนมหาดเล็กแต่ง

พิมพ์ในการปลงศพ

หม่อมเข้ม สุประดิษฐ์ ณกรุงเทพฯ

ในพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นวิษณุvardนนิภาธร

๕ ๘
เมื่อขจอ พ.ศ. ๒๔๖๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

911

๕๓

๕

๕

VTLs

โคลงขอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรี

นายสวนมหาดเล็กแต่ง

พิมพ์ในการปลงศพ

หม่อมแจ่ม สุประดิษฐ ณกรุงเทพฯ

ในพระเจ้ายรมวงศ์เธอ กรมหมื่นวิษณุวารดิถาวร

เมือขง พ.ศ. ๒๔๖๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

เลข	895. 011
เรียก	๙ 175 ต
หนังสือ	2465 คบ. 2
เลขทะเบียน	115335
วัน เดือน ปี	6 ธ.ค. 2545

คำนำ

รองอำมาตย์เอก หลวงสมุทโคจร (ม.ร.ว. เล็ก
สุประดิษฐ์ ฅนกรุงเทพฯ) ข้าราชการกรมหม่อมเจ้าสว่างาม ใน
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นวิษณุนารธินิภาธร มาแจ้ง
ความยังหอพระสมุดวชิรญาณสำหรับพระนคร ว่ามี
ครุฑอักษรวิพิมพ์หนังสือในหอพระสมุดฯ เป็นของแจก
ในงานปลงศพ หม่อมแถม สุประดิษฐ์ ฅนกรุงเทพฯ
ในกรมหมื่นวิษณุนารธินิภาธรสักเรื่อง ๑ ขอให้กรรมการ
ช่วยเลือกเรื่องหนังสือให้ ข้าพเจ้าจึงเลือกโคลงขอ
พระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรีให้หลวงสมุทโคจรพิมพ์
ตามประสงค์ ด้วยเห็นว่าเหมาะแก่การนี้ด้วยประการ
ทั้งปวง

โคลงขอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรีเรื่องนี้ ปรากฏ
ว่านายสวนมหาดเล็กเป็นผู้แต่ง สืบเกิดตามสำนวน
เข้าใจว่าแต่งถวาย เป็นหนังสือทูลขอกันมาว่าแต่งก็
ยกย่องว่าเป็นโคลงตำราเรื่อง ๑ ครั้นมาถึงรัชกาลที่ ๕

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรง
พระราชทานหนังสือเรื่องพระราชวิจารณ์ ทรงค้น
หนังสือเก่าสอบเรื่องพงศาวดารครั้งกรุงธนบุรี ได้
ข้อสำคัญในโคลง ขอพระเกียรติของนายสวนเรื่องนี้
หลายเรื่อง ดูเหมือนได้ทรงอ้างไว้ในหนังสือพระราช
วิจารณ์ ทรงสรรเสริญโคลงเรื่องนี้ว่ามีประโยชน์ในทาง
ความรู้ ไวยากรณ์คดีด้วย เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าควรจะพิมพ์
รักษาไว้มิให้สูญเสีย

ข้าพเจ้าขอเสนอไมทนาถุศลบุญราษิตกษิณยานุเคราะห์
ซึ่งรองอำมาตย์เอก หลวงสมุทโคจร พรหมคุ้มหมื่นชาติ
ได้ขานเชิญเป็นการสนองคุณหม่อมแม่ชม และได้พิมพ์
หนังสือเรื่องนี้ให้แพร่หลาย.

ด.จ. ๒๖ กษ. ๒๖๒๕ สภานายก

หอพระสมุดวชิรญาณ

วันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๖๕

โคลงขอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรี

๑ นายสวนมหาดเล็กเจ้า	จอมกระษัตริย์
แถลงเรื่องราวศรีสวัสดิ์	กรวยเกล้า
ถวายต่างบงกชรัตน์	มาลัยมาศ
ภูมวารเคอนเกล้า	สฤษขนิเถาะตรี ๑
๒ บังคมยทวิชไท	ทรงทศ อรรมนา
พระขันนอชยายศ	ยอดฟ้า
ขอแดงนิพนธ์พจน์	เฉลิมบาท พระเอย
ไว้พระเกียรติท่อมหล้า	โลกเหลือองฤาษุญ ๑
๓ ขนพระภูวนารถเกล้า	จักรพาฬ
ทรงฤทธิเคไชชาญ	เชียวพัน
พระสตีวิทยานาณ	ขยันยอด ชนแฮ
ทรงสมาธิขัญญาณัน	แหล่งหล้าฤาเสมอ ๑

๒

๕ เสด็จออกตรวจราชการ
 ล่วงพาหนะครุฑ
 ฤจรรจากเกษียรสมุท
 เหนือหอพุทธวงศ์กล้า

๕ พระตรีภูวนาประเวศด้วย
 เห็นทุกขเมตนิยคต
 ยลสาสนพระพทพผล
 หวังช่วยเชิดชูปล้ำ

๖ จึงยกพยุหยาตราข้าม
 จรจากจันทบรรณสถาน
 สถิตยธรรมาครินรวาน
 หวังสาสนสมบูรณให้

๗ ผูกทวยราษฎร์ทั้ง
 มาฟังขารมมา
 ภาภักดิ์ยถนอมมา
 ยาทพระเป็นมกุฏยอม

รณรงค์
 สู่เหล่า
 มาทวิป็นแฮ
 ก่อสร้างโพธิญาณ ฯ

นรชน
 แคชว่า
 โรยร้อย
 ปลุกให้คิงเขมม ฯ

กันตาร ชเลนา
 ท่านไท้
 อริราช
 เทพธรรมาครุฑ ฯ

พลุษา
 มากพร้อม
 ทการาช
 โลกให้คินเขมม ฯ

๓

๕ พระการุญภาพเลียง
 ทวีตศกิศาชน
 โดยมีวิทยาคน
 เติมแต่งเต็มขนาดยอม

๕ แม่พระจักรรัตนเจ้า
 ไปเสด็จสู่ธรรมาสถาน
 หมั้นรากรจะลาญ
 เพื่อกุศาคาหาวก

๖ พระมามอยชีพซ้อน
 อวยโภชนทานอภิศ
 อเนกบริจาคนิคมัย
 ธรรมาครุฑไหวไหว

๖ พระคุณอนเนกเถา
 ยกหมู่บรรณชู
 ทรงธรรมิกราชครุ
 เปนมกุฏแก่นไท้

พลพล
 ชนพร้อม
 ขยบยง
 ยกชนควรวุฐาน ฯ

จักรภาพ
 หนึ่ง
 ทิน
 ลาชีพ
 ก่อนสิ้นสุกหา ฯ

ชีพิต
 ทั่วไต้
 สมองสาส นานา
 เชิดชูชมผล ฯ

สยมก
 ชีพไว้
 ทวาโลก
 ทั่วทั่วฤาเสมอ ฯ

๑๖ ฝั่งแห่งฐานที่ตั้ง
ให้สถิตย์ถาวรไป
กัลยาสถานใน
ธนบุรีขึ้นเกล้า

๑๗ เมืองเก่าครุฑะควัย
พงพวนผก ไทมหัน
กองกอบขศภัสรวพ
ครันพระมาสถิตย์พัน

๑๘ ภูมสถานสถิตย์ไท
พ่างพินณกรรมชำนาญ
ราชวังมขพิมาน
เรือนรัตนชายชวากว้าง

๑๙ มีฉนวนขนานน้ำพวง
เป็นที่ลานสมรแล
โรงทองพระลานแก
โรงพระอาภรณ์อำ

๑๖ ภูมไชย
ทรายเท้า
ธรรณิศ
ตรีสร้างเวียงสถาน ๑

๑๗ รนามวัน
แหกชน
เนียรชีพ
กัลยแก้วผ่องใสว ๑

๑๘ ไชยสถาน
เศกสร้าง
มูลเกิด มีนา
เพียบพนภวกล ๑

๑๙ ชนคแพ
ล่อฟ้า
คุดง่าน พระเอย
วารธฤถง ๑

๑๖ โรงสรรพทุกไว้
โรงอัคระคเสนทรา
โรงสุธรรมพิพากษา
โรงพระโอสถแก้ว

๑๗ พระคลังทวาทัดถ้วน
สมัชต์เหมื่อยมามี
ศาลามาตยมนตรี
ทิมกระท่อมพลล่อม

๑๘ ย้อมค่ายคูเขื่อนชั้น
ในนอกวังเวียงสถาน
ทอรวชิชัยชาญ
สขสรรพาวุธไว้

๑๙ คุกจเรอเทพแท้
ฤทธิษณกรรมปลิศ
ถ่อมถวายพระบรมสิทธิ์
เลขวิไลยงามหล้า

๑๖ ศาสตร์รา
เพริศแพรว
คฤภาย ภูวแซ
โรคให้มลายหาย ๑

๑๗ โภค
มากพร้อม
เตรียมเพา
รอบรั้ววังใน ๑

๑๘ ปราการ
ท่านไท
เวียงรอบ
ผดขบของขทศรี ๑

๑๙ นฤมิตร
จากฟ้า
ทรงเกษ
เลิศล้ำบุญสนอง ๑

๒๐ มีศกักริณิศแก้ว
 รอยว่าอินทรวอยลง
 มีสินธพชาติพงศ์
 มีมขมนครไต่
 ๒๑ มีอิศเรศฉายซ้าย
 หม่พระสนมองค์
 ย่อมเฝ้าชัศยพงศ์
 โลกเลงสมรม
 ๒๒ แต้ละองค์ทรงภากยเพียง พิมพัสวรรค์ แลฤ
 ฤว่าจันทรแจ่มจรัส
 วิมลมุขมณีน
 ศกักริณิศวิไลยไฉ
 ๒๓ มาทูลถนอมบาทไท้
 คฤคาวาราย
 ล้อมจันทรพิมลหมาย
 ันทรเฉกจอมภพหล้า

๖
 เสวตวงศ์
 สู่ไท้
 ชัศยอาสน์
 ฟากฟ้าฤาเสมอ ฯ
 ขวามง
 อ่อนพริ้ม
 เมืองออก
 ล้อมลัมเททรวง ฯ
 พิมพัสวรรค์ แลฤ
 สู่ไท้
 ฉายเนติก ฌมณา
 เลือนพ้ามาคิน ฯ
 ขจรขาย
 เรอพา
 หมกเมฆ
 เลิศล้วนควรม ฯ

๒๔ มีนรราริศเรือง
 วรรณสุนทรารำ
 ชุเฉลิมราชฐานบำ
 เป็นทศขเขมชรวง
 ๒๕ มโหรีเชิงม่านแมน
 เป็นทันถุบคินทรียน
 คังอัสสรเทวินทร
 เหมือนระล่ออกซ้า
 ๒๖ เจ้ายั่วสัท้าวท่าน
 นักพฤคิพระสนมนาม
 เฉลิมฉลองพระโษษฐคาม
 ชาวขแม่แลลานล้วน
 ๒๗ ฝ่ายหม่มมุขมาคัยเฝ้า
 ชาญกิจชาญรงคชาญ
 สมทกลาโหมหาญ
 นายกยกพจน์ถวน

๗
 รบ้ำข่า
 เรือขรวง
 เรอราช
 พรังพริ้มเพราไสว ฯ
 พิณอินทร์
 ยั่วล้า
 ชัยถ้อ ถนอมนา
 แทรกซ้านำเขมม ฯ
 ส่างาม
 สัถวน
 กิจราช
 ล้อล้อมรวงค์ ฯ
 ขริบาล
 เลิศล้วน
 หาญยิ่ง
 ถดถอยชชวนความ ฯ

๒๘ จิตสัททกเทศฉนวน
หกเหล่าอาสาสนาม
แปดตำรวรรกเร็วตาม
มหาดเล็กชาววังแพรว

๒๙ นักองครวมนเรศแมน
เป็นบัณฑิตมีพญา
นักพาทลหะมหา
มาฟังขจรชัชชอย

๓๐ แขนงขวาวรเทศทั้ง
จีนฝรั่งลิ้นคาตุ
ลาวมอญย้อมถนอมช
พระกรุณเหนือเกล้า

๓๑ ล้วนหมู่พยุหยศหอยม
ทุกหมวดทุกกระทรวงทรง
คุณวิทย์วิทยาคุณ
ย่อมชนะนคราเบอง

รชอนาม
แก้วนแก้ว
กมลราช
พริ้งพริ้วมรวังวัง ฯ

รามา
ใช้น้อย
อุปราช เขมรแซ
ขึ้นเฝ้าขจรชัชชอย ฯ

มลายู
กาษาเฝ้า
วรัชาท พระนา
กล่อมเลี้ยงควรวุฑู ฯ

ยบรงค์
ฤทธิเรือง
ทนศาสตร์
ทำไ้ฤฎาเสมอ ฯ

๓๒ พลหาญหาญมทิตทิวาว
ชัยสิทธิฤทธาตรง
ปราชเนียรชิวติวงศ์
พระเกียรติยศไ้

๓๓ พระเขษณภาพพัน
ควรแก่เสวตฉัตรรัตน
เป็นหลักโลกกมศักดิ์
กัวยบรพขารมิกกล้า

๓๔ ไครอาชอาคมตั้ง
พ่ายพระกศลพล
ปราชคาภิเศกบน
สมบัติสมบรมคาว

๓๕ ไครทโมหมัคใหม่
รอยว่าเวรตามปลิศ
ที่แข่งแข่งอิทธิฤทธิ
ย่อมรย่ายชัยด้วย

รณรงค์
ค่อไ้
ชริราช
ท่อมฟ้าดินเสทอน ฯ

พงศ์กระษัตริย์
เรือฟ้า
ใจโลก
กว่ากล้ากลีบแข่ง ฯ

คั้วผจญ ไ้ฤฎา
ท้วท้าว
ภัทธิวิชัย ขิวแซ
แต่่นฟ้ามาปาน ฯ

สเทอนฤทธิ
ชัยม้วย
ภวนาด
ยื่นเกล้าภรรณี ฯ

๓๖ ปางเมืองนครราชตั้ง ก่อพิภพการยท
 พระยกพยุหุค
 น้อยโทษเลียงใหญ่ล้าง
 ๓๗ ปางป่าตลิบครเจ้า
 แจงพระยคเคชา
 ทรวงคักคือหังกา
 ยงไปนอมประนตเข้า
 ๓๘ ยกพยุหยาตรเของ
 คังพระกฤษณคร
 พลหาญหินมหิทธิมี
 ทลวงลวงเขตรนครปลัน
 ๓๙ เจ้าป่าตลิบครนั้น
 ไปสถิตย์เทพาพา
 หนเข้าพงคณา
 ทพรราชบริบรบแหร์

๓๐
 คัวปทษฐ
 คักสร้าง
 รานราย
 ชัพสันสุญหาย ฯ
 นัควา
 ยันเกล้า
 เกกแก่ง อย๋แฮ
 สู่เงอมยทมาลัย ฯ
 ยทศรี
 โลกถัน
 ฤทธิภาพ
 ไล้ล้วยทล้วยไป ฯ
 อปีรา ชัยเออย
 พวกแพ
 ทัพเล่า
 แขนม้วยเมืองทลาย ฯ

๔๐ ฝั่งยกอพยพเข้า
 พญาแขกเกรงขารมี
 มาถวายกัยขตรี
 พระประทานอภัยให้
 ๔๑ ปางสว่างคัยเวศร์ร้าย
 พทษครละพทษกิจ
 ทคิลทริทอิจ
 เสด็จปราบสัตัวยาปแผ้ว
 ๔๒ แล้วยลของพทษธาตุแท้
 สมณะบรรพชิต
 พระอวยธนอติก
 มีมทรคพช้อย
 ๔๓ เมืองชัยท้วมร้าย
 พ่ายพระเศชคณปาง
 กลับนอมคิโรตมางค
 มากักคเป็นทหารค้วย

๓๓
 ทาน
 ส่งให้
 มาลัยมิ่ง เมืองนา
 กลับเลียงเปเนเฉลิม ฯ
 รวงงฝิต
 ก่อเกล้า
 ฉวราช
 พอกพันสาสนา ฯ
 สุจริต
 ใสน้อย
 ทานทัว
 ชันช้อยชนเขมม ฯ
 เวียงสว่างค
 ยัมม้วย
 มาเล่า
 อยุ่ไค้ยาทงสุ ฯ

๔๔ ปางปาตลิวตรทั้ง
นครราชดีมาหมาง
ถ้าแต่หมู่ทหารกลาง
ก็จะมีชัยแก่ข้า

๔๕ พระเห็นพลพระห้าว
เกรงราชฎระลาญ
จึงเสด็จมคัยการ
หวังปราบหวังกรญด้วย

๔๖ ครั้นคยเค็จร้ายทั่ว
หมู่มาคยเปรมปรคี
บำเหน็จพระพนทวิ
ทรวัยกองโกยให้

๔๗ ทหารเอกพระมอขหมัน
ตามทตรีโทเศก
ขนานนามข้อมอติเรก
ทั้งราชนิญูไท

เวียงสว่างค
ขึ้นหล้า
หมวกหนึ่ง กี้ค
คักเสียนสยบแสงง ๗

เหลือหาญ
ชีพม้วย
รงค์รวท รงบิแซ
คังนทรงถวิล ๗

ฉนวน
ทวิโค
ทุกเมื่อ
ทุกเดยวโดยหวัง ๗

เมืองเอก
สั่งให้
ค้ำแห่ง มีนา
เศกสร้างตามขบวน ๗

๔๘ เจ้าคารานเรศเรือง
ทรงพระกรรณปลง
ครองปาตลิวตรทรง
คังพระหฤทัยให้

๔๙ เจ้าพระยาอนชิตเชอ
ครองพิษณโลกา
เจ้าพระยาพิชัยรา
ครองสวรรคโลกแล้ว

๕๐ เจ้าพระยาอนรักษเรือง
ครองนครสวรรคคค
ฤทธิจะประมาณสค
เจ้าพระยาสวรรคทแล้ว

๕๑ บำเหน็จค้ำเน่งน้อย
พระโปรคประทานสถาน
เปนพระยาพระหลวงทหาร
เมืองเอกโททริให้

รวินค
โปรคให้
ฉนวนค
ท่านคังตามสถาน ๗

อาสา
เพริคแพรว
ชาชือ ฎาแซ
ผ่องน้ำใจถวิล ๗

รงค์ท
ผาคแล้ว
ค้ำรำ ถึงฎา
โปรคให้เมืองสวรรค ๗

พอประมาณ กี้ค
ทโค
ในนอก
ครอยเลียงประชาชน ๗

๕๒ ประมุขนักเรศแคว้น อยธยา
 หนฝ่ายใต้เหนือมา ท่วนทั้ง
 ร้อยสี่ปรีศดา พรทั่ว สถานเส
 พระมอบมาคยไปตั้ง แต่งไว้เป็นเฉลิม ฯ

๕๓ นานาประเทศขึ้น ยิ่งหลาย
 เป็นที่ทูลทางถวาย คอกไม้
 หิริณวิรัตนทองพราย สรรพสิ่ง มานา
 ทั้งพระยาไทโรไชร์ มอຍเกล้าศักดิ์ ฯ

๕๔ ตานันเคเรศเจ้า นครา
 สี่สุวรรณขบขปมา กรวยเกล้า
 น้อมถวายขนิมธยา ภวนารถ
 กลวิธกภักคี่เจ้า สี่เืองมขมทมูล ฯ

๕๕ กรุงศรีสัตนาคนเจ้า กรุงกระษัตริย์
 ทรงพระสัพพรณขัตร์ ขอกว้อน
 น้อมถวายขบขปรัต นมาศ มานา
 มาพางบารมค่อน ตั้ตราัยรอนเชื้อ ฯ

๕๖ ท้าวทวันเคเรศน้อม พนมกร
 ทรงสุวรรณมัลย์จร จรดเกล้า
 มาถวายขบขทขวร วรรณาช
 ถ้วนอัยฎาทิศเข้า นอบน้อมสคคี่ ฯ

๕๗ พระเทียวบุญลาภเลี้ยง ประชากร
 เป็นบิตรมาคร ทิวหล้า
 เป็นเจ้าแลครสอน สี่งโลก
 เป็นสุขทุกถ้วนหน้า นิกรทั้งชายหญิง ฯ

๕๘ เป็นที่พำนักถ้วน นรชน
 เป็นที่กรณาคน ยากไว้
 เป็นที่สี่งสัตว์กล เมืองโมกข์
 เป็นที่พี่ยขุขนิให้ ทิวหน้าเืองเขษม ฯ

๕๙ พระยลพลหนักหนั้น พสุธา
 ขยายขนิคิรามา ใหม้สร้าง
 เทียมสรวงขบขปรีศดา พรทั่ว สถานเส
 มทรคพครขสี่งสี่ล้าง หลากเหล่นงานฉลอง ฯ

๖๐ แล้วให้ประลองศาสตร์ถ้วน ขยวนหาญ
 สวรรคชคชสวรรค์สถาน แก่วนเกล้า
 น้ำทวนต่อทวนทาน แทงร้อ รำแซ
 น้ำคลุขคคคกระบี่มา รังมาพนนเร็ว ฯ

๖๑ พลหาญเป็นคู่เข้า ผชัยหาญ
 ไหมชักกรักโครมทยาน ชัก
 เคยหัดกริราน เร็วรวค
 นสิริต่อรุ ไร่แพ้อเสมอ ฯ

๖๒ เสโลที่ต่อโล่หัดเลขว ประลองเชิง
 พลคาบสองมือถึง ค้อล
 ค่างมีฤทธิ์แรงเวิง ล้วยง ขยั้นแซ
 โถมฟาศศาสตร์หาญ ผัดเหล่นเป็นเฉลิม ฯ

๖๓ คาบคั้งคั้งโคตคั้น จยั้นแรง
 แชกกระบี่คำแหงแซง แข่งเหล่น
 กระบี่ต่อกระบี่แทง ฟันฟาด ถันนา
 ทวนต่อทวนตนคั้น สลักขยั้น ฯ

๖๔ พลง้าวกวัดง้าวว่า งอนงาม
 พิภกแลควรวาม พรันไต้
 หมัดของค้อคยองตาม ขยวนไต้ ถันนา
 เหล็กก็เหล็กนิไม้ ค้อไม้กลางสนาม ฯ

๖๕ สองมือพลทอกหง่าม หอกเขน
 หอกกบังบังอาคม์เงิน โจจ้อง
 หอกค้อค้อค้อค้อค้อ กะค้อ ถันนา
 คู่กฤชฤทธิ์ปองช้อง บคเหล่นหลายกล ฯ

๖๖ สักสันอวารสัน ขยวนถอ
 มวยหมัดจกคจกจกมือ หมัดหมั้น
 มวยหญิงยั้งหญิงภา ชายเปรี๊ยะ เสมอแซ
 เคียนคาคค้อถันคั้น แผลกเบองขยวนชาย ฯ

๖๗ มวยเคียวก็ค้อเคียว คมรัก
 เหมือนแต่อกยกยกค้ เก่งจ้าน
 ฟังเห็นฟังอบัติ ยังเกิด มีแซ
 สันฤทธิ์แรงโรยควาน ขอกหน้าคาหมอง ฯ

๖๘ เสร็จการสยมโภชให้ รวงวัล
 ท่วนทุกคนครันครัน แต่ได้
 สามวันบริจาคนั้น ทานทั่ว ชนนา
 สรรพสิ่งสรรพให้ ทัวแต่ไทยทาน ฯ

๖๙ พระทานผู้ใดยอม ทำบุญ
 ย่อมแผ่กศลรณ ส่งให้
 เป็นเนืองนิตย์สน ทวสว เสริญนา
 พระจะสุขสวัสดิ์ได้ ยึดแท้ตามผล ฯ

๗๐ จะภียโยภาพด้วย วิชาญ
 ทราบตรีสโพธิญาณราน ยายแคล้ว
 จะเรื่องเกียรติพิศาล สดโลก
 ด้วยบรพวารมีเกล้า เลิศล้ำแดนไตร ฯ

๗๑ ขอพรพระพุทธร้อง สัพัญญ
 จงแผ่พระเดชชู บันเกล้า
 ทราบเสร็จโพธิญาณตรุ ทวาโลก
 คัดแต่เจษณุชนธเข้า สู้ห้องนฤพาน ฯ

๗๒ ขอพรสธรรมเจ้าช่วย ณชมกรรม
 แปะหมันสธรรมขันธ ช่องช
 พระไตรปิฎกพลัน สิ่งสุ พระนา
 ให้พระขณูญาน ครัสรู้ต้องถวิล ฯ

๗๓ ขอพรพทขบตรผู้ พทขบค
 เชอทสทศศีลทวง ต้องถวิล
 ให้พระบริบาลคง ธิรณิศ ยินนา
 ไหลหลังโลกแหล่ล้วน สู้ไถ่ในิจกาล ฯ

๗๔ ขอพรปรเมศวร์เจ้า อมรแมน
 ทวงอาสน์อษภแดน ฟักฟ้า
 เชิญช่วยบพิตรแสน สามารถ
 เลงทิพนัยะเกล้า แหล่ล้วนชวนเห็น ฯ

๗๕ ขอพรทวิรัถยเือง จักวา วุทธเอย
 ภูวฤทธิงฤทธิมา แก่ไท
 ปรายมารหมู่ประจา มิตรวาช
 ให้ประสิทธิชัยให้ คักเสียนสยบแสง ฯ

๒๐

๑๖. ขอพรกมลลาสน์ทั่ว ทรงหงส์
ให้พระศรีแก้วจง ออย่าเศร้า
พระชนมย์คยาแวคง พันชวย
ให้อภัยสรสนมเฝ้า นียวร้อยพันทวี ฯ

๑๗. ขอพรเทวราชไท้ เทวกรรม
นำเสวตกัญชรจรัส สู่ไท้
ให้ครบทศสารสวรรค์ มาสู่ พระนา
เป็นช้านินาคให้ ชนท้าวชมเชยม ฯ

๑๘. ขอพรพลาหกไท้ เทวบุตร
ให้ตกคามระคยค คิต้อง
ออย่าให้ผีกระคคจ เกอนแตก
ให้ราชฎรอยู่ชรวง แซ่ชรวงเย็นเชยม ฯ

๑๙. ขอพรเทวท่านทั่ว วาตา
พาพิทราเพยพา ชนไท้
ขอพรพระคงคา กระแสสมุทร
ออย่ามากอช้าน้อยให้ โภชนนั้นพองาม ฯ

๒๑

๑๘. ขอพรยมเรศเรือง วจิตมา พยพเช
เธอทิพนัยนะธา วรนั้น
ช่วยขจัดหม้ใจธา น้ราช
ให้รินพระนครขึ้น กวาทร้ายชขายเชิญ ฯ

๑๙. ขอพรจิตโลกทั่ว ขวิบาล
มาช่วยบริรักษ์สถาน ท่านไท้
ออย่าให้สัตว์บาปพาน เวียงราช
สถาวรวิคณให้ บันเกล้าพลเชยม ฯ

๒๐. ลิ่นสุนทรพจนข้า ขขายแจง
ยังขาดกมลความแฝง อยู่บ้าง
หากมีภักคี่แสดง โดยเลค
ควรมีควรคำอ้าง ผิกเพยนอกภัยขอ ฯ

๒๑. คิตด้วยสุจริตด้วย กตัญญู
คุณพระปกกระหม่อมชู ชนชรวง
หาสิ่งจะสนองภุ ธรสท สนองนา
จึงแต่งตามชชวนต้อง เรืองไว้เป็นเฉลิม ฯ

๘๔ หวังให้กลับไปเมือง
ให้ปรากฏเกียรติยศ
ไปยลแต่ศกัณพจน์
ก็จะสาธุการเข้า

อนาคต
ขึ้นเกล้า
ราวเรื่อง สอนองนา
คำชชมผล ฯ

๘๕ จะแดงพากยวาทย์ทั้ง
ลิลิตกาพย์วิสรร
เพลงยาวกลลอคัน
เรื่องสีใหญ่โคลงกลอง

ขบวนฉันท
สง่ายพร้อม
โกลกลอง คีนา
ขอถ้อยขบวนความ ฯ

จบบริบูรณ์

๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

